

Босна и Херцеговина  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД  
Број: 11 0 У 025668 20 Увп  
Бања Лука, 30.12.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Божане Вулић чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби Ј. Б. из Б., коју заступа Центар за бесплатну правну помоћ канцеларија Б. (у даљем тексту: тужитељица), против акта број 16-03/2.2.2.1-372-340/19 од 15.10.2019. године, туженог Министарство ... , у предмету стамбеног збрињавања породица погинулих бораца и ратних војних инвалида, одлучујући о захтјеву тужитељице за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 025668 19 У од 31.12.2019. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 30.12.2021. године, донио је

## ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

## Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба тужитељице изјављена против рјешења Одјељење ... Град Б. број 06-568-173/19 од 06.9.2019. године којим је одбијен захтјев тужитељице за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице.

Одбијање тужбе је образложено позивом на одредбу члана 11 став 1 тачка 8 Уредбе о стамбеном збрињавању породица погинулих бораца и ратних војних инвалида („Сл. гласник РС“, број 26/19, у даљем тексту Уредба) којом је прописано да се сматра стамбено збринутим лице из члана 7 ове уредбе, ако је наплатило ратну штету у износу од преко 30.000,00 КМ или има право на наплату ратне штете у истом износу по основу правноснажне пресуде или поравнања закљученог у складу са прописом који уређује област накнаде штете настале у периоду ратних дејстава. Будући да је у току поступка утврђено да је тужитељица заједно са члановима породице (сином и кћерком) наплатила ратну штету на име погибиије супруга, односно оца у укупном износу од 50.704,00 КМ то је правилно њен захтјев одбијен, јер се сматра стамбено збринутим лицем.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужитељица оспорава њену законитост због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права. У захтјеву истиче да је пресудом Основног суда у Приједору број П-456/99 од 21.11.2000. године обавезана Р. С. да М. Ђ. свекрви и М. Б. свекру, њој и дјечи М. Ђ. и М. Ж. исплати накнаду на име

нематеријалне штете у износу од 37.000,00 КМ и на име материјалне штете износ од 4.300,00 КМ с тим да наводи да са њима нису живјели свекар и свекрва иако је она у изјави навела да јој је наведени износ исплаћен. Сада истиче да је од укупно исплаћеног износа од 50.704,00 КМ њој и дјечи исплаћен износ од 25.300,00 КМ што не прелази износ од 30.000,00 КМ па сматра да је суд због погрешно утврђеног чињеничног стања неправилно примијенио материјално право - тачније одредбу члана 11 став 1 тачка 8 наведене уредбе. Предлаже да Врховни суд захтјев уважи, побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење.

Тужени у одговору на захтјев истиче да је у фебруару мјесецу 2019. године тужитељици исплаћена ратна штета за три члана породице у укупном износу од 48.168,00 КМ, на руке и то тужитељици 11.720,00 КМ, кћерки 19.492,00 КМ и сину 19.492,00 КМ, а што је она потврдила својом изјавом од 18.4.2019. године. Предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и број 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је тужитељица 07.5.2019. године поднијела захтјев за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице и да је Одјељење ... Град Б. рјешењем број 06-568-173/19 од 06.9.2019. године одбило захтјев именоване. Оспореним аком је одбијена жалба тужитељице, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

Побијана пресуда је правилна.

Одредбом члана 11 став 1 тачка 8 Уредбе прописано је да се сматра стамбено збринутим лице из члана 7 ове уредбе, ако је наплатило ратну штету у износу од преко 30.000,00 КМ или има право на наплату ратне штете у истом износу по основу правноснажне пресуде или поравнања закљученог у складу са прописом који уређује област накнаде штете настале у периоду ратних дејстава.

Будући да је тужитељица заједно са кћерком и сином који су пријављени у заједничком домаћинству именоване наплатили на име нематеријалне штете због смрти супруга, односно оца, укупно износ од 48.168,00 КМ, а што је тужитељица потврдила и у својој овјереној изјави од 18.4.2019. године од којег износа је тужитељици исплаћено 11.720,00 КМ, кћерки 19.492,00 КМ и сину 19.492,00 КМ, то је, и по оцјени овог суда, правилно првостепеним рјешењем одбијен њен захтјев за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице, јер се тужитељица сматра стамбено збринутим лицем у смислу одредбе члана 11 став 1 тачка 8 Уредбе, по којој се стамбено збринутим лицем сматра оно лице које је наплатило штету у износу од преко 30.000,00 КМ.

Како из података списка поуздано произлази да је тужитељици исплаћен износ ратне штете преко 30.000,00 КМ, онда именована не испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице.

Наводи тужитељице у захтјеву да су дио ратне штете добили њен свекар и свекрва нису од значаја јер тај износ није урачунат у износ ратне штете коју је добила тужитељица заједно са сином и кћерком.

Из наведених разлога правилно је побијаном пресудом одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт, о чему је нижестепени суд дао увјерљиве и аргументоване разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев за ванредно преиспитивање, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар  
Маја Савић

Предсједник вијећа  
Смиљана Мрша

Тачност отправака овјерава  
Руководилац судске писарнице  
Биљана Аћић